

[Justitsministeren.]

Begge synshaller er blevet lukket for syn med virkning fra den 14. januar 1977, idet det ikke på så kort tid har været muligt at gennemføre de foranstaltninger, som arbejdstilsynet har krævet.

Med hensyn til synshallen i Hurup har der den 13. januar 1977 i Hurup været afholdt et møde, hvori der deltog repræsentanter fra arbejdstilsynet i Viborg amt, Sydthy kommune, statens bilinspektion i Thisted og justitsministeriet. På mødet blev det vedtaget, at arbejdstilsynet skal udarbejde en detaljeret beskrivelse af tilsynets krav til bygningerne og de tekniske installationer. Når denne beskrivelse foreligger, vil kommunen, der ejer hallen og har udlejet den til justitsministeriet, udarbejde et projekt, således at hallen kan bringes i overensstemmelse med arbejdstilsynets krav, hvorefter den fremtidige leje skal aftales mellem kommunen og justitsministeriet.

Hvad synshallen i Thisted angår, kan det oplyses, at justitsministeriet i 1975 erhvervede en grund i Thisted med henblik på opførelse af en ny synshal, men at projektet af bevillingsmæssige årsager næppe vil kunne gennemføres de første 2-3 år.

Thisted kommune, der ejer den nuværende synshal, har meddelt justitsministeriet, at kommunen overvejer muligheden for at foretage de ændringer af synshallen, som arbejdstilsynet kræver.

Af *Jørgen Junior* (FP) til socialministeren (18/1 77):

»Vil ministeren vise fleksibilitet og mod ved at tage Irlandsvejprojektet op til nyvurdering da dette åbenbart ikke modsvarer et reelt behov?«

(Spm. nr. 227).

Begrundelse.

Ministeren bedes kommentere artiklen i *Berlingske Tidende* for den 16. januar 1977 om, at der ikke kan skaffes klienter nok til Irlandsvejscentret, samt om, at der er svindlet eller – som det også siges – udført hastværksarbejde med navnelisterne, på baggrund af hvilke behovet for denne institution blev søgt påvist.

Socialminister *Eva Gredals* svar (27/1 77):

Hr. *Jørgen Junior* har bedt mig »kommentere artiklen i *Berlingske Tidende* for den 16.

januar 1977 om, at der ikke kan skaffes klienter nok til Irlandsvejscentret, samt om, at der er svindlet eller – som det også siges – udført hastværksarbejde med navnelisterne, på baggrund af hvilke behovet for denne institution blev søgt påvist«.

Hertil kan jeg ganske kort udtale, at der ikke på nogen måde er svindlet med navnelisterne.

Betegnelsen hastværksarbejde forekommer mig ej heller særlig rammende, når der er tale om, at de oversigter, der blev udarbejdet til finansudvalget og folketingets socialudvalg i vinteren 1975-76 på grundlag af det daværende klientel, i dag – eller ved Irlandsvej-institutionens ibrugtagning i 1979 – ikke er og ikke kan være lige aktuelle.

Hvis hr. *Jørgen Junior* havde læst artiklen i *Berlingske Tidende* for den 17. januar 1977 af formanden for Foreningen *Evneshvages Vel* og overlæge *Torben Hvams* artikel sammesteds den 19. januar 1977, inden spørgsmålet blev indleveret, ville hr. *Jørgen Junior* formentlig selv have indset det urimelige i spørgsmålet.

Til det direkte stillede spørgsmål kan jeg svare, at jeg ikke under nogen omstændigheder ønsker at stoppe projektet på Irlandsvej, således som det er vedtaget i folketinget og tiltrådt af finansudvalget.

Hvis Irlandsvej ikke bliver bygget, vil de åndssvage blive svigtet – og det ønsker jeg ikke at medvirke til.

Af *Maisted* (FP) til finansministeren (19/1 77):

»Da den socialdemokratiske regering ønsker at opretholde de offentligt ansattes tjenestemand- eller tjenestemandslignende pensioner, beder jeg ministeren oplyse, hvorledes regeringen vil sikre den nødvendige forsikringsdækning for det offentliges pensionsforpligtelser.« (Spm. nr. 229).

Begrundelse.

Opretholdes det nuværende system, burde der være en kapitalopsamling på ca. 130 mia kr. i 1990.

Finansminister *Heinesens* svar (27/1 77):

Når lov om tilsyn med pensionskasser – hvilken lov ikke omfatter staten eller kommunerne – stiller krav om, at enhver virksomhed, der afgiver pensionstilsagn til de ansatte, har pligt til enten at tegne forsikringer til dækning af til-